

Forfatter: Kidde, Harald

Titel: Udrag fra Helten

Citation: Kidde, Harald: "Helten", i Kidde, Harald: *Helten*, Gyldendal, 1926, s. 163. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kidde03-shoot-idm139975277290176/facsimile.pdf> (tilgået 23. september 2021)

Anvendt udgave: Helten

forstod, gættede, anede, blot frem, frem, videre frem, ind i denne Verden af Liljestængler, af Serafer, af Æols-harper, Suk og Stjærner og Dug.

Dér inderst inde standsede jeg og svimlede, som i Skovens Dyb derude. Ti dér stod jo, ikke som i Eberhards Skove det sorte Kors, men hun, Afrodite, al Jordens Gud!

Ja, hvor jeg så, i Skoven, mellem Fugle og Dyr, i Menneskenes, i Bøgernes Verden, blandt Kammeraterne, på Bastionerne, i Kirsebærgangen, overalt: ene hun!

Og jeg gentte mit Ansigt for Gudinden, jeg følte det Hellige nær, og jeg kastede mig ned og bad Gud vise mig også dette sidste, fjerde Rige, inden han ledte mig til min Bestemmelse.

Og han hørte mig, og jeg fandt min Bestemmelse med det samme. —

Den Hånd, der havde åbnet Porten for mig til det fredte Rige var stærk, som den var ren, så stærk at end ikke Eberhards kunde holde den tilbage.

Nu er hans Navn sagtens bleget, som de Bøger er blegnede, hvori min Tids unge så de højeste Tårne, de kunde drømme at nå, og til hvis stjernefyldte Glug den skuffede Tanke vel siden så ofte drog fra Husbekymmer og Hverdagsslid og hentede den Trøst, at der er på Jorden bygget Tage, der rækker højere end Dagligstuen og Værkstedets.

Forandtes det end kun enkelte blandt os — og det lyder underligt, men er dog vel sandt: at foruden de to, der evnede selv at bygge Tårne for den nye Slægt: den store Digter og den store Tænker fra min Tid, gaves det kun mig, just fordi jeg end ikke fik en Hytte rejst, men bestandig stod på den åbne Mark — stedse at have Stjærnerne for Øje — så toges dog det løftede Blik i Arv af de andres Børn og gav dem Syn for deres Tårne. Ti intet Tårn blev bygget forgæves på Jorden.

Han, der viste os vore, var Carsten Gabriel Honorius, Professor ved Universitetet i den skønne Litteratur. Vi sad dér i Høresalen, med Larmen af det Liv, der ventede os alle, dæmpet bag blændede Ruder, med Ørene og Øjnene ene hos ham, denne tunge og klodsede Skikkelse, som stod dér oppe på Katedret, med den stam-